

שקד נגד סער

יוזג הנדל הוא איש ימין בעמדותיו המדיניות. בראינות שקיים תמך בסיפוח חצי־צדי שֵׁ גוּשׁ ההתיישבות הנדזילים ב-יודיה וצומרון ו־5% בקצת הירדן. שאר השטח, 30% אחוים ממנו, הוא מוכן להוטר לזוּמַי עַל הסדר הקצנז מכין שפאן אף פלסטיני שידחה מוכן להסכם מדיני על בסיס ההצננה הזו, דרי הוא שומט בכך כל סיכוי להסדר בעתיד. מצד שני ממדיר הנדל את עצמו בלי־כר־ל מבחינה דתית, ויטען על כך המאבק שניהל נגד הקומה הכשרה תוך רמיסת זכויות הפרט על הציבור החרדי, מה שהפך את דימויו מצביירות דו־רשאלית ל"ימני מחמיר".

הנדל הסביר את האפשרות שאנשי ימין ושמאל ידורו יחד במפלגה אחת באמצעות חידושי חקיקה: "הקמנו את כחול לבן מתפיסה שאם צבאב נמצאים שמאלנים וימניים מתחת לאלוקה, הם יכולים לעשות זאת גם בפוליטיקה, מה ענין שירות צבאי שהוא חובה על טיקה, לבין החיים הפוליטיים שאליהם נכנסים מבחינה חופשית וכל מהותם היא חידוד מחלוקות? עזה עד טרם קיבלנו תשובה, כותב ד"ר ברוך לשם.

לאחר בחירות מרץ 2020 הועלתה אפשרות

					
91" ימים לבחירות וזה הזמן לעדכן בתמונת מפת המנדטים עם הפרשנות המתעדכנת", אומרים במכון הסקרים 'דירקט פולס'. אז המערכת הפוליטית מתקדמת עם "סידורי העבודה" ונערכת לסגירת הרשימות. בשתי קצוות המפה הפוליטית עדיין מתנהלים דיונים על מיזוג או ריצה נפרדת של הציבורה ומרצ מצד אחד, והציבורות הדתית ועוצמה יהודית מן העבר השני, אך לכולם ברור כי הבחירות יוכרעו עם המהלכים שיתרחשו במרכז המפה הפוליטית					

של הקמת ממשלה מיעוט בראשות בני גנץ בתמיכה הציגנית — ללא השתתפות בקואליציה — של הרשימה הערבית המשותפת. יעלון הספלי כן בנאני התמכיה הזו תהיה ללא כלי". הנדל האוחר, שהשתייכו למפלגות ההגנדה בתוקף ומנעו את מינויו של גנץ לתפקיד. אם להשתמש בלשון צבאית, הם הפילו את יו"ר כחול לבן מן האלוקה. זהו סקצת יותר משנה חלפה, והם הצטרפו לממשלת בנט־לפיד־רע"מ.

כמה שבועות הנדל לשקד ב"רוח הציגנית", שם נגדי שנאחזרו יכולות להתחבא מרבית מפלגות בישראל. כלומר, מפלגה שנאבקת גם היא על קולות המרכז הפוליטי כאשר עבודה המדינית מבחינת כירוח. שקד, שהיה ימין מובהק על פי כל הגדרה, זכתה בסקרים קודמים ל-2% בלבד מן הקולות, והנה בעקבות האידוה הם חוצים יחד את אחוז החסימה. יש להגיע שחלק גדול מן הקולות ש-ה"תוספרי" בימים האחרונים לרוח הציגנית הם מי שגנבים מרכז פוליטי, משום שאמאל מחנן, וימין רך. לכל ניתוח הסקרים האחרון הקולות האלה לוקחים במ'כול לבן־הקוזה החדש", שיוודת בשני מנדטים לעומת סקרי העבר.

המטר שעליו חודרים שקד והנדל בשבוע האחרון, לשליו לא יתכנס בממשלה צרה של נתניהו בתמיכה איתמר בן־גביר, וגם לא בממשלת שמאל במחרכת ההרשימה המשותפת, אלא רק בממשלת אחדות לאומית, הוא בעצם מלכודת רבש למחנה המרכז. אין בפועל אפשרות להקמת ממשלת אחדות רחבה בשיתו שבירו שיאיר לפיד לא יכנס לממשלה על נתניהו, וגם האפשרות שגנץ יעשה זאת תיתקל בקשיים גדלי בהתנגדות של גרעון ספר.

בשני משנה הרבה בראשית לפיד היא פאטה מורגנה בשל התנגדות החרדים לשבת עמו. האפשרות הסבירה היחידה שתישאיר תהיה להקים ממשלת ימין צר או בחירות נוספות. אם הקולות של מפלגת הרוח הציגנית כריעה בדיי מי יטל הנשיא להרכיב את הממשלה, זה לא יהיה ניוחש פרעט ששקד והנדל ימליצו על נתניהו. בראינות סוף השבוע אמנם המשיכו השניים להציג את עצמם כמתווכים משיגועי הצליל את המש-ליות בישראל. בפועל, ההסתברות גבוה אפסית.

האסטרגיה לקולות מימין

פרשנות זהה כותב גם הגב' גרמן ב'מיקוד ראשון': מבחינת שקד הנדל, "רוח ציגנית" היא זו שפניה להרכיב את הבחירות הקרובות, איך? זה צריך האולטימטום שציבי בפני כחול לבן התקווה החדשה.

אז מערכת הבחירות אליה נכנסו השניים ביום רביעי האחרון יחד, יש עוד דרך ארוכה, אבל הם כבר מממנים את האסטרטגיה של שותארי הבחירות, מהלך שיוכל לדעתם לממשלת אחדות.

רמן לכן היה הניק לקבל בשורת הריאיונות

מאת סופר "המדיני" קדי־לוי יהודיות בריבוי העולם הגיבו בשאט נפש ל־דבריו של ראש ממשלת הדינוני, וקשור אורבן. אורבן הוזיהו בנאום שנשא מפני נישואים רעים ל"א אירופאיים" והסביר: "ההונגרים לא עשו להפוך לכני גזע מעורב". בעקבות הדברים הודיעה הגב' הגדוש, מהיעוצת של אורבן על הפטרותה. במכתב ההפטרות הסבירה הגדוש כי לאורך שנים הגנה על אורבן מפני האשמות באנטישמיות, אך הגאום האחרון מהווה עבודה חציית קר אדום. "אני לא יודעת איך את שמת לב שהנאום שנשאת הוא טקסט נאצי שמתאים ליוחן גבליס", כתבה בפניהו לאורבן. "אני מצויה מאוד על כך שעמדה מכבישה שכזו אלצה					
--	--	--	--	--	--

אוחי להפטר". ראש הממשלה הניב במכתב פומבי משלו. "אי אפשר להאשים אותי באנטישמיות או בגזנות אחרי 20 שנה של שירות פעולה", כתב. "לממשלה שלי יש מדיניות של אפס סובלנות בכל מה שקשור לנשואים הללו".

בייתים, ארגון ועדת אושוויץ הבינלאומי, ית, שמייצג ניצולי שואה ונאבק באנטישמי-יות, פירסום הודעת גינוי שבה הגדיר את דבריו של אורבן "טיפשיים ומסוכנים". "אנחנו מבקשים מהאידור האירופי לבדל את עצמו מדבריו הוגזניים של אורבן ולהבהיר לו שאין לו שום עתיד באירור", נאמר בהודעה.

"דבריו מוכירים לניצולי השואה ולמשפחותיהם את הזמנים האפלים ביותר של החתומם ורדיפתם".

"סליחה, אבל אין לך מאתיים"

שכר המלמדים מול גל ההתיקירויות (צילום: מלאש 90)

ישוה שני עובדים שיצטרכו לבוא במקומן, יעדיף זאת המעסיק, למרות שיצטרך לשלם מעתה שתי משכורות, במקום העלאת משכורת אחת בכמה אחוזים; ד. מעסיק מוכן לא להעלות משכורת גם במחיר של החותם בכריכה שחוכו לרוכ נתח מכל יוצאי חלציהם ברוגע ובשלווה ומתפצל תמיד להצלחת ילדיהם. המהנך המסור, אך העייף והמוחש.

ב.

תגובת מנהל — נעלמו המאתיים: מאמר נוקב ככתב, אבל אולי אחת לא מעודכן, או כמנהל תלמוד תורה תרשה לי לעדכן אותך הניצו **במה וכמה פעמים. הלא כן?**!

החוקם ברכיה שחוכו לרוכ נתח מכל יוצאי חלציהם ברוגע ובשלווה ומתפצל תמיד להצלחת ילדיהם. המהנך המסור, אך העייף והמוחש.

כמה שמנסים להתאמן, מאוד מאוד קשה לנו לשלם משכורות ראויות בהתאם למגיע למלמדים ה'קרים. ובודאי לא שזכ כמו שמשלמים בחינוך העצמאי או במגור הכללי (וחם עוד שרובים על המשכורות...) מה שכתבת ורובוטי לעד לפני שלוש ארבע שנים, כיום מנהלים רוחניים בוכים

שאפילו קורות חיים של מלמדים הם כמעט ולא מקבלים, למעט בעיירות מורחקות שמלאות באברכים צעירים, והסיבה היא כי יותר ויותר נכנס למדרותות שלמלמדים גיליים במסודות פטור אין עתיד כלכלי כשמה-פשה בצו"ה הגדל, ואין להם מקצוע רציני ביד בבוז היום.

לעשרים שנה אומרים לי בגילוי לב שאם יהיה להם עבודה חלופית הם היו פורשים. תחשוב לבד איך אני כמנהל מרגיש לשמוע ממלמד מסור ומקצועי טובט שהוא נמצא במסור רק בדריבדו, ורק כי אין לו משנה אחר, והכל בגלל שהמשכורת שלו דורכת במקום מאז שהוא נכנס.

עכשיו בגלל גל ההתיקירויות הגבוה, יש הרבה מלמדים מוכשרים ומעולים שדורשים קורה לא רק בתלמוד תורה אלא בכל מקום

אשר לא כבודם, אלא בעמותה לא במסוד אלא בחברה ורוחית מאוד. קשה לתאר את ההרגשה, עגמה הנפש, תחושת העוול, חוסר הדקד, חוסר ההגינות, הרגשת של נעשק, קפיחח שזכר, עיבוד, ועוד. אניה כצד את הרגשות הלא פשוטים ואחלוק עם הציבור כמה תובנות מעשיות שבעברתי. אדגיש שוב: מדובר לכל מקום עבודה ואיני נכנס כלל למה שקורה בתחום החינוך. א. המעסיק משער שהעובד לא יעזוב ביון

אי העלאת המשכורת; ב. גם אם העובד יעזוב בגין אי העלאת המשכורת —

מקיימת במערכת שגורמת למחנכים מסורים ומקצועניים לחפש עוד עבודה המתמשת כוחותיה של מחנך, או לצאת למרש מהמערכת לעבודה אחרת. אנו הגופא הגופא

זכות הדיבור הציבורי: תופעת הקפאת המשכורות של מלמדים מסורים שגורמה כאן בשבוע העבר הניבה נחשול תגובות. במדגם דלהלן נעשתה השתדלות מרבית לתת ביטוי נאמן לכל עמדה מן העמדות הסוערות שהוצגו בתגובות.

המשתדל להשקיע את מרצו וכוחו וכישוריו- כאן בשבוע העבר הניבה נחשול תגובות. במדגם דלהלן נעשתה השתדלות מרבית לתת ביטוי נאמן לכל עמדה מן העמדות הסוערות שהוצגו בתגובות.

א.

תגובת מחנך מסור שהתעייף: כמלמד המשתדל להשקיע את מרצו וכוחו וכישוריו- תיו בקידום התלמידים והעמדתם בקרן אורה, קראתי בעיון את הכתבה על המלמדים והודהיתי עם כל מלה ומלה.

ברשותך ולכבוד הקוראים הנכבדים, אצנך מכתב שאוורו כתבתי לאחרונה והוא ממוען יכאלי' להורי התלמידים, במטרה להציף את הנושא של משכורת ותנאי המלמדים. כתיבת המכתב הגיעה לאחר ש- יותו עם עשרות מלמדים חברים לתחום שכולם כולל כולם ענו ואמרו את אותם דברים, שמחירות השחיקה בתחום המלמדות, שעברו עמדה על עשרות שנים, מתקטנת והולכת. לאור דבריהם נכתב מכתב כאוב זה. אשמח אם תפרסם את הדברים ואם יחול שינוי לטובה, היר נדיה שותפים לזכות המעמדת דורות של מחנכים שתהיה להם חוויה חיובית מרוממת בתחום החינוך וכמים הפנים לפנינו, גם התלמידים ירגישו חוויה חיובית מרוממת.

ובכן, המכתב: לכבוד הורי תלמידי ה'קרים'!

הרבה זמן התלבטתי אם לכתוב את המכתב. עיקר ההתלבטויות היו התועלת מול ההפסד, ובעיקר אם כתיבת המכתב תועיל במשהו או חלילה להיפך. לאחר התלבטות רבה חשבתי שאני חייב לכתוב משום שאחריות הדברים כאלה, שהם מעיקר היתדות וצפור נפשו של כל יחיד החרד לזכר ו' להחיות בניו ולעתידם הרוחני, גדולה לאין שיעור, מכדי שאשחק.

כקדמה, עד לפני כחמישים שנה היה תפקיד המלמד — העברת מידע תורני לפי מיטב הבנתו, לרוב בהצלחה. היו מחנכים שהגיעו עבודה שיכולה במטרה עלאית מוצהרת וחדורת אמנה, לתנך את דור העתיד, בתורה וכיראה. אלו היו אנשים מורמים מעם, יראים ושלמים, שצדו 'העברת החומר התורני' שנה היה תהנוגס ומעשיים וצנז 'אישייתם' ונוכחותם בינות לתלמידים, השפיעו לטובה ולברכה עד כלי יו, והחירו תלמידים יראת שמים ויראת אטת, רצינות וכבוד ראש, חשיבות הדידת האחיות לכל דבר שבקדו-שה, אהבת תורה, אהבת תפילה, חינוך למידה וכדומה.

והיו גם אחרים. כאלה שניסו את כוחם וכשרונותיהם בעבודות מוזדמנות ולאחר שלא הצליחו בהם ניסו את מולם כמתנכים ומלפני שנים, ופשיטא שאינה מספיקה בכלל ואינה ראויה להיקרא משכורת. כשמה לא כן היא! אולי מלגת עידוד. אולי קצבת העשרה. לא משכורת.

אודה ואתוודה בעילום שם: **התשקפה הכלביתית הקבועה, שהקצת אחרי כלי' נגנו לי אירוגנו כללי וכולל — הן כפן הפני, מאחר והעבודה הרצופה במשך שעות בלי אפשרות של מנוחה ורוגע במשך שעות נותנת את אותותיה על החלשת כוחות הגוף במשך היום כולו; הן כפן הנפשי שהחזיק הכלכלי החובות והחלולות רואנת העתיד ההווה תופסים את מרבית המחשבה היומית ומוחי אינו פנוי מפני שהוא טורד וקודר במחשבות על הכנסות והוצאות, עיש', מינוס, חשש החורח צ'קים, רדיית תשלומים, והמסתעף.**

וכאן המהנך שואל: מילא כשמדובר בעבודה פזית או עבודה טכנית מול אנש-ים או עבודה עם מוצרים וחומרי גלם, ניהא שותקים ומתעלמים מחפרת המחסור ומעוקת העוני, אבל אנו המהנכים עובדים עם נשמות קדושות ואנוהנו מעצבים בסיד את דור העתיד של ראי' ו' ותלמידי החכמים של הדרה הלא, וכתובתנו להיות פנויים לגמור, פנויים רגשות, ופנויים בכוחות פנויים, כדי שנוכל להעניק ולהשקיע ולהתמסר, וגם להיות עניינים ולשים לב לכל נעוזה נפשיה של ילד או לאיחיות מצוקה שזועקים מבין השורות של מעשיו או הרגשותיו — אבל איך אפשר לשלם כל שניהם גם יחד? אנוהנו אם מסוגלים. חבר למלאכת הקודש, מחנך חשוב שפרקתי על אוניתי את תחושותיו ומחשבותיו, ענה לעומתי: **"אי מרגיש שאני נמצא בחיירה אצל עובד בנכנס..."**

עליוהם הדור מוביל החינוך הטהור, עומדים על צוותות החינוך להרכיבים ולכוננם. ומרגישים את חשיבותו ונחיצותו ההבנה של כל תלמיד ותלמיד, לצד אבחון התלמידים מקיישים ומחנן מענה מקצועי שיתאים לרמתם ושימור עילום מכל משמרה. הוי אמת: עבודה המהנך של דורות עלתה על צויותיה בקדיפה ובעומקיה על פני עבודת המהנך של לפני חמישים ושישים שנים. לא שאנו טובים מהם, אלא שאנו תובענים יותר מהם. ונתונים.

לעומת כותבים בדורנו זוכים לתשומת לב צריכה שמגיעה למפלגה בקדוש, בכל צדד וצדד ובכל חוג וחו, והם מקבלים חיבור חיוחתי חזק לתורה ולמצוות, ובכך מצליחים להרשימו משיטונות האורבים להם, והם טועמים טעם נעים הלימוד.

גם כמתנכים, פנויים ונדרשים לתת לכל ילד את מקומו בהרכה ובהערכה, לשמור ולהראות את כל ילד לפי כשרונותיו ומצבו, וגם לשקלל לא אחת את מצבו המפשחתי והנסיבותיו של כל ילד שיכול מאוד להשפיע על יגיעתו ועל יכולותיו.

ואגב, חלק מתפקידנו כמתנכים הוא גם לפקוח עין מקום שבו ההורים עוסקים עד למעלה מראש על המחיה ועל הכלכלה במאמציהם לצלוח את ההוצאות החדרשיות שגדולות מיום ליום עם התיקירות המחיה, ואין להם פניות ורועע ושלוחה כל הצורך ליהיו מצוקות ובעיות.

וכותני ימים מקום כשבעצת מורי ורבי נכנסתי לעולם החינוך כאברך צעיר, כמה שנים לאחר הכולל: הגעתי לבני לא לפניה חדרו במרחק אברכים לכבוש את כל המטרות כלום יחד, כשאני משקיע את כל כוחי ומרצי לתת לכל ילד וילד את המיזב מכל הבחינות, לימודי, חברתי, רגשי ונפשי.

עד היום עומד בפי הטעם המתוק של הפסקות רבות שייחזתתי את כל כולן למען התלמידים ולל החלפת כוחות. הפסקות שעברו בשיחה רגועה עם התלמיד, באויר הצח ובאווירה משתוררת ליד התלמוד תורה. במקרים רבים הצילו השיחות את חילי.

לפעמים פתחו אפיקי מחשבה חדשים על יכולותיו, או הביאו מבחנת התנהגותה בגלל

סיבה זו או אחרת. ובכלל, השיתה הידידיות

קירבה את כל התלמיד למנהך שמשקיע

מומנו כדי לשמור אותו.

פרט נוסף חשוב: המשכורת החדרשית

דא, סיפקה את הרוגע המכללי האישי,